

ת"פ 36778/08/13 - מדינת ישראל נגד ניב בורסוק

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 36778-08-13 מדינת ישראל נ' בורסוק

בפני בעניין:	כב' השופט ג'ורג' קרא, סגן הנשיאה מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד רונית בן דוד נגד ניב בורסוק
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד רונן רוזנבלום

גזר - דין

1. עובדות כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן בשנית מיום 4.2.2014, ואלו הן:

- (א) קבלת דבר במרמה - עבירה לפי סעיף 415 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק") (שתי עבירות).
- (ב) עשיית מעשה במזיד בכוונה להתחמק מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), תשכ"א-1961 (שתי עבירות).
- (ג) זיוף - עבירה לפי סעיף 418 לחוק.
- (ד) שימוש במסמך מזויף - עבירה לפי סעיף 420 לחוק.
- (ה) התחזות כאדם אחר - עבירה לפי סעיף 441 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, קיבל הנאשם מ'אחר' שני פנקסי צ'קים חתומים על החלק.

הנאשם התחייב כלפי ה'אחר' שלא יעשה שימוש באותם צ'קים אלא ישמשו בידו כבטחון בלבד.

בניגוד למוסכם עם ה'אחר', מילא הנאשם את הצ'קים וניכה אותם אצל יוסף אמודאי שניהל חברה

למתן שירותי מטבע ומתן הלוואות חוץ-בנקאיות (להלן: אמודאי), וקיבל תמורתם במרמה מאמודאי סך כולל של 1 מיליון ₪. סך זה היווה הכנסה בידיו של הנאשם שלא דיווח עליה לפקיד השומה בשנים 2009-2010.

הנאשם נמלט מן הארץ כשהוא משתמש בדרכונו של אחיו, אותו זייף על ידי החלפת תמונת אחיו בתמונתו הוא, תוך התייצבות בנתב"ג וביקורת גבולות בשם אחיו.

2. הסדר הטיעון

הצדדים עתרו במשותף להטיל על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בישראל, מאסר על תנאי וקנס כספי בסך של 50,000 ₪ או 5 חודשי מאסר בפועל.

3. טיעוני הצדדים

ב"כ הצדדים עתרו לכבד את הסדר הטיעון בנמקם את הסדר הטיעון באלו:

- חוסר שיתוף פעולה מצדם של המתלוננים שהופיעו בכתב האישום המקורי, וגם זה המתוקן.
 - הסכמות לפיצוי ושיפוי אליהן הגיע הנאשם עם אמודאי ומתלוננים אחרים שהושמטו מכתב האישום המתוקן.
 - קיומו של קושי ראייתי להוכחת סכומי המרמה שיוחסו לנאשם בכתב האישום שבמקור, כך שסכום המרמה הועמד בסופו של מו"מ על 1 מיליון ₪ במקום 11 מיליון ₪.
 - הודייתו של הנאשם שייתהר הליך משפטי ארוך וממושך, תוך חסכון בזמנו של בית המשפט והצדדים.
 - היעדר עבר פלילי כלשהו וגילו הצעיר של הנאשם, שזו לו הסתבכותו הראשונה בפלילים.
 - הערכות של סיכוי לזיכוי מול סיכון להרשעה בעבירות המס שבהן הורשע הנאשם לאור הראשונות שבהעמדה לדין, בהקשר לנסיבות הביצוע הספציפיות.
- הצדדים לא הציגו כל פסיקה לתמיכה בעמדתם.

4. דיון

בהתאם להלכת פלוני (ע.פ. 1958/98 פלוני נ' מ"י, פד"י נז(1) עמ' 577, 608), מונחים בתי המשפט לכבד הסדר טיעון, כאשר מתקיים איזון ראוי בין האינטרס הציבורי לבין טובת ההנאה שקיבל הנאשם במסגרת הסדר הטיעון (להלן: "נוסחת האיזון"). בחינה זו תיעשה לאור העקרונות והשיקולים המנויים בתיקון 113 לחוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה). ליחס בין תיקון 113 לבין הלכת פלוני התייחס בית המשפט העליון לאחרונה ב-ע.פ. 3856/13 שי גוני נ' מ"י (ניתן ביום 3.2.14), וזאת בהפניה לדברים שנכתבו ב-ע.פ. 512/13 פלוני נ' מ"י (4.12.13), כדלקמן:

"בפסק דין שניתן לאחרונה בבית משפט זה בע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13), ... נקבע כי קיומו של הסדר טיעון המתייחס לעונשו של הנאשם, בין אם קובע טווח ענישה ובין אם עונש קונקרטי, אינו מבטל את תחולת ההוראות שנקבעו במסגרת התיקון. באותו ענין נקבע כי אין בהסכמת הצדדים לענין העונש הראוי כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבחנים הקבועים בחוק, תוך יישום הוראותיו. ... עניינו של התיקון הוא בקביעת אמות מידה לגזירת עונשו של נאשם. התיקון אינו מוציא במפורש, לענין תחולת אמות מידה אלו, מצב בו ערכו הצדדים הסדר טיעון לענין העונש. אני סבורה כי אין בו לשנות מהמדיניות המשפטית שהיתה נהוגה ערב כניסתו לתוקף, לפיה בית המשפט אינו כבול לעונש עליו הסכימו הצדדים במסגרת הסדר טיעון, ועליו לבחון בהתאם לאמות המידה המקובלות, כאשר אליהן יתווספו, ואף יקבלו מקום מרכזי, השיקולים המתחייבים מקיומו של הסדר טיעון.

....

אותן "אמות מידה מקובלות" שבטרם התיקון היו שיקולי הענישה המוכרים בראי נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות של הנאשם, מעוגנות כיום (בשינויים כאלו ואחרים) בסעיפים 40א-40טו לחוק העונשין. על פי אמות מידה אלו יש לבחון את הסדר הטיעון בין הצדדים לענין העונש, זאת לצד הכלל המצמצם התערבות של בית המשפט בהסדר כאמור." ומן הכלל אל הפרט.

5. לענין נסיבות ביצוע העבירה - נסיבות החומרא נובעות מסכום הכסף הגדול שקיבל הנאשם במרמה, ובהמשך, בריחתו מן הארץ, תוך שימוש בדרכון מזויף והתחזותו לאחר.

6. העונש המוצע בהסדר הטיעון איננו סוטה סטיה ממשית ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של קבלת דבר במרמה (שלא בנסיבות מחמירות), בזיוף מסמך ושימוש במסמך מזויף, ראה למשל ב-רע"פ 8157/11 דני כהן נ' מ"י, שם אישר בית המשפט המחוזי עונש מאסר של 10 חודשים לריצוי בפועל שהטיל בית המשפט השלום בגין שורה של עבירות מרמה וזיוף מסמכים. רע"פ שהוגש לבית המשפט העליון נדחה. ראה גם ת"פ (ב"ש) 2162/06 מ"י נ' בוחבוט מנחם שם הוטלו 9 חודשי מאסר בגין 9 אישומים של גניבה, שימוש במסמך מזויף, התחזות לאחר וקבלת דבר במרמה.

7. לעברו הנקי של הנאשם וגילו הצעיר והעובדה שמדובר במי שזה לו מאסרו הראשון, משקל נכבד להקלה בדין.

8. להודייתו המהירה ונטילת האחריות שלא התמצתה אך במלים בלבד, אלא בפיצוי ממשי למי שנפגעו ממעשיו של הנאשם, משקל ומשמעות מיוחדת.

9. שיקלול כל נימוקי החומרא והקולא וכפי שפורטו לעיל, ועובדת קיומו של הסדר טיעון, הביאה אותי לכבד את הסדר הטיעון, כאשר ההסדר נמצא עומד בגישת האיזון, ומאידך אינו פוגע בעיקרון ההלימה המעוגן בתיקון 113 לחוק העונשין.

אני דן את הנאשם לעונשים הבאים כדלקמן:

(א) 22 חודשי מאסר. מתוך תקופה זו 10 חודשים לריצוי בפועל. היתרה - 12 חודשים - תהיה על תנאי והתנאי שבמשך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר, לא יעבור הנאשם עבירה מאלו המנויות בסימן ו' לפרק יא' לחוק העונשין, או עבירה לפי סעיף 393, 441 לחוק העונשין.

(ב) אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 50,000 ₪ או 5 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים שהראשון בהם יהא ביום 1.8.14, והיתרה בכל 1 בחודש שלאחריו עד לתשלום המלא בפועל.

(ג) מתוך תקופת המאסר תנוכה תקופת מעצרו של הנאשם מיום 11.8.2013 עד ליום 2.11.2013.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט העליון

ניתנה והודעה היום ט"ז אדר תשע"ד, 16/02/2014 במעמד הנוכחים.

ג'ורג' קרא, סגן נשיאה